

Ze strony WW. PP. Bazylianek Monasteru Wileńskiego. F-24.859

PRZECIWKO

W. J. P. Felicyanowi Bieńkuńskiemu Szambelanowi B. D. P. oraz JW. Werefzczakom Podkomorzym Nowogródzkim.

§.

Komu nieszczęsnym Losem wypadnie mieć kłótliwego Sąsiada, temu naleyfza Fortuna stać się musi obmierzyła, bo tracąc spokojność jako nayspierwsze Dobro, tracąc przytym znaczneyszą część Intrat na ustawiczną od Pieni obronę, cóż wrefczcie zostacie się milego.

Duch kłótni czyli nieprzewycięzona jakaś skłonność do napastowania cudzey własności, do prowadzenia ustawicznych Procederow, do robienia obrótow, wybiegow, i kwestyi prawnych, stawşy się przyiemną i zwyczajną zabawą W. JP. Szambelana Bieńkuńskiego stała się razem nieszczęściem tych wżystkich którzy z jego Maiątkiem Sąsiadują i Graniczą, ci bowiem zostając w ciągłym zawichrzeniu, atakowani od Szambelana *via juris et facti* mając sobie przerwane pasmo zabaw Gospodarskich, wyciężeni ustawicznymi wydatkami, obowiążani do nieprzerwanej w kilku Juryzdykcyach czułości, wrefczcie niewidząc końca swoiemu cierpieniu, ale co raz dalşze w nim zagłębianie się, stają się prawdziwie godnemi użalenia i mają Prawo domagać się, aby Administracya sprawiedliwości skróciła jm tę kłękę.

w Liczbie nieszczęśliwych W. JP. Bieńkuńskiego Sąsiadow znajdują się WW. PP. Bazylianki Wileńskie, które od majątności swoiey Daukzyszek w Powiecie Ofzmiąńskim położoney graniczą z Dobrami W. Bieńkuńskiego zdawna Łubianką a teraz *Felicyanpalem*, przez niego nazwanemi.

A lubo Bazylianki i z powołania swego spokojne i Majątek jch znajduie się w pewnych granicach, bo Dekretem ultimæ Instantie Kafztelansko-Kommissarskim ze wżystkimi fumieźnikami i fczegulnie z Dobrami Łubianką został ograniczony, a tego graniczenia kopce, ściany i inne znaki dotąd są widzialne, nieprzeto iednak uniknęły Bazylianki od Intruzji i prostytucji Bieńkuńskiego, bo on postanowiwszy wżystkich swoich Sąsiadow zawżze allarmować, niemógł z tey kolej i Bazylianek wypuścić.

§.

Uroczyşko Woytkowiedz zdawna należało do majątności Daukzyszek przez Leona Sapiehę Wwdę Wileń: Hetmana Littgo na Fundusz PP. Bazyliankom oddane, iakowy fundusz Przywilejem Władysława IV. w Ru 1639. Konfirmowany został.

A gdy przypadkiem zaginęły Bazyliankom Dokumenta Hæreditatis et Posfesionis, Bazylianki wedle nauki Prawa obniosłşy to Processem 1656. Ru 7bra 20. Dnia i w nim wyraziłşy Woytkowiedz jako swoią Posfesyonalną własność, zyskały w Ru 1688. od Króla Jana III. powtórny Przywiley podobny pierwszemu.

O tymże należeniu z dawna uroczyşka Woytkowiedzi do majątności Daukzyszek poświadczyły nawet Dokumenta Sąsiedzkie, jako to 1626. Maia 27. w Kapturach Ofzmiąńskich oblatowany Inwentarz Giejdek Dóbr JW. Szczytów.

1688. Aprila 19. Dnia Inwentarz majątności Ofzmiąny Naruszewiczowskiej alias Daukzyszek z komportacyi JW. Werefzczaki przyniesiony przy ograniczeniu uroczyşka Woytkowiedzi do Bazylianek własności należney i przez nich posydowanej.

Mimo odwieczną posesją blisko wspomnionego uroczyşka dla zaginionych iednak znaków na ziemi, gdy na różnych mieyscach utworzone zostały przez Sąsiadujących spory graniczne, wyprowadziły Bazylianki nayprzod Sąd Podkomorzi a potym Kafztelansko Kommissarski na skutek Remişy TBllskiej, a przed tym iefczce zachodziły rozmaite Dekreta w obiccie sporow granicznych które ukonczzone zostały ze wżystkimi pogranicznikami oprócz JW. Szczytów co do uroczyşka Woytkowiedzi i JW. Werefzczaków co do Wsi iedney PP. Bazylianek.

Składa się pod datą Ru 1755. Aug: 26. Dekret Kafztelansko Kommissar: z obwodnicami.

Jakowym Dekretem lubo od Boltupia JW. Werefzczaków i od Wialbutowa Dóbr JW. Szczytów co do Woytkowiedzia ściany niezostały dla Bazylianek położone, iednak Długo trwała z temi Sąsiadami nienaruszona spokojność, lecz z czasem JW. Szczytowie zaczęli wpierać się do uroczyşka Woytkowiedzi, a Werefzczakowie w drugim mieyscu do przyległych gruntów, za których przykładem natychmiast poszli Bieńkunscy, tak więc rozrywany widząc swóy Majątek PP. Bazylianki, w Ru 1780. Oktobra 12. Dnia zanesli w Grodzie Ofzmiąńskim na wyż wyrażonych fumieźników uroczysty Procefs.

gdy następnie co raz barzieszy pomnażały się od JW. Szczytów i Bieńkuńskiego Intruzye

) I (

z Tacytuła Hego p.d. Litwani 00

1701. Jm. Jm. Bazylianki
och. wileń: jako Bazylianki
Kamieńskiego na
Woytkowiedzi
i Szczytów
i Werefzczaków

de 17. 85.

zyc i zabory, Bazyliańki więc powtórnie w Ru 1798. 9bra 15. na JWW. Szczytów i Bienkunskich Manifestowały się — *procedur Procefs.*

W. Bienkuński sposobiąc sobie materiały do bawienia się na długi czas Procederem, rozszerzył w Imaginacyi swoiey gnanice Łubianki, posunął je na okół w Sąsiedzkie grunta Łąki i Lasy, zakwestyonował każdemu w fzczeulności Sąsiadowi jego własność, gdzie tylko mógł dopełniał akcyę uczynkowe, i z ułożoną pewną Plantą udał się do Grodu Ofzmińskiego (gdzie miał Brata Sędzią) po Remifsę na Sąd Podkomorski z JWW. Werefzczakami, Bazyliańkami i dalszemi wżystkiemi swemi sumieźnikami.

Lecz JWW. Werefzczakowie nie życząc mieć Remifsy z Grodu Ofzmińskiego zyskali z powodztwa swoiego Dekret Remifsyiny w Sądzie Głównym Litt: w Ru 1799. Januاریj 18. Dnia zapadły, którym wżystkie spory graniczne oddane zostały pod Rozfądek JW. Szemiota Podkomorzego Lidzkiego.

W. Bienkuński za przykładem JW. Werefzczaków zyskał w Sądzie Głównym w Ru 1799. Maia 19. Dnia drugi takiż Remifsyiny Dekret na ograniczenie Łubianki tak z Werefzczakami iakoteż z dalszemi sumieźnikami, *widzieć takowe oba Dekreta z Słosu drugich stron złożone.*

Temi Dekretami Remifsyiny Sędu Głł: nietylko ze wżystkich subselliow wyjęto Sprawy z różnic ziemnych pochodzące, ale też pod Pænami Ewokacyiny zakazano ażeby strony iedna drugiey do żadnego Sądu oprócz do wyznaczonego Podkomorskiego niepozywały.

Na skutek tych Remifs wydał Bienkuński pozwy i obwieszczenia przed Sąd Podkomorski, za któremi sprowadzony Podkomorzy ad fundum Boltupia, na pierwszym terminie przeznaczył Komportacyą Dokumentow oraz dalsze kwestye Akcesoryiny ułatwiwszy, odłożył Sądy swoie do Ru następnego na dzien 1. Maia, *swiadczy o-tym 1799. 7bra 1. Kopia Dekr: Podkomor.*

Po zafzłym tym początkowym Sądu Podkomorskiego Dekrecie niekwapił się Bienkuński kończyć procedoru Granicznego, żeby przeto sobie nieodebrał sposobności do dalszego swoich Sąsiadów kłocenia, nierobiąc tedy przygotowania do Sprawy Granicznej i wymawiając się funkcyą Deputacką, którą w Ru pozaprzeszłym na Kadencyi Zimowey odbył, ułożył sobie bawić się w ulubionym sobie Grodzie Ofzmińskim, popierając zmysłone skargi Expulsyiny i tym sposobem nękać swoich Sąsiadów którzy o Expulsyą oskarżeni dwa tylko sobie mają do wybrania frzodki, to iest, *albo zrzekać się gruntu o który pozywa Bienkuński*, więc ón go zaraz przez Inekwitacyą zabiera, *albo wypierać się Expulsyi i składać dowody na własność i Posesya*, więc Bienkuński wedle Procefsu Expulsyiny wygrywa Rejndukcyą i Pæny Expulsyiny i tym drugim jeszcze przykrzeyszym sposobem wchodzi w Posesya tej Ziemi którą sobie upodoba, *Ex utroque* zatym nieszczęście i pewna strata bez możności ocalenia przyległego jemu majątku.

Uroczysko Woytkowiedz zdawna do Dóbr Bazyliańek Daukszyfzek należące stało się obiektem požądania JP. Bienkuńskiego, żeby go więc misternie mimo Aktorki zagarnąć, pozwalał JW. Szczytów do Grodu Ofzmiń: o Expulsyą w znaionym celu, aby po zrzeczeniu się zyskał Inekwitacyą, lecz za ten koncept w Ru przeszyłym w Sądzie Głównym na Kadencyi Grodzień: ukaranym został przy nakazaniu potrzeci raz ażeby daley procederow Ewokacyinych sub pænis formować nieważyl się.

§.

Bazyliańki pragnąc końca tey nieszczęśliwey kłótni, ufposobiły się zupełnie do Sądu Podkomor: komportowały Dokumenta, zaprzysięgły komportacyą, wyprowadziły Redukt przystawiły Swiadków do Examinu, i prosily Sądu Podkomorskiego o doprowadzenie rozpoczętego dzieła do skutku, lecz cóż się stało, Bienkuński zamiast przyięcia ostateczney rozprawy, na powtórnym zjezdzie Sądu Podkomorskiego wydał *Experimentum juris* i pokazał co umie, naformował bowiem tyle Akcesoryinych kwestyi że z nich złożył się ogromny Volumen Dekretu, który Sądowi Głównemu od dalszych w tym procederze stron prezentowanym został.

Mimo trwający Sąd Podkomorski i zakazaną Dekretem Rem: Ewokacyą, niemógł jednak Bienkuński wycierpieć żeby niepróbował zwyczajnego sobie Procefsu w Grodzie Ofzmińskim, który to Sąd ponieważ iak się wyżej rzekło zupełnie iest powołym na wżystkie żądani: Bienkuńskiego i dozwała mu zabierać to wżystko, co tylko ón podyktuje, za tym Bienkuński pozwalał Bazyliańki o Expulsyą jakby sobie z uroczyska Soł, Woytkowiedzi, Jemunifzek i Piekielifzek dopełnioną, żądając uznania Reindukcyi oraz wskazania pen Expulsyinych przy zabranii się do przysięgi.

Bazyliańki będąc tak napaśtnie zagadnione, przekładały Sądowi Grodzkiemu jż ón tey Sprawy iako granicznej mimo Exystujący na gruncie Sąd Podkomorski przyjmować przed się niemoże, i składały na to dowody, lecz to nic niepomogło, Sąd bowiem Grodzki pochylil się za Bienkuńskim, uznał przed sobą forum i odpowiadać na zadaną Expulsyą nabrał, iako się przekonać z słów Dekretu Grodzkiego.

„ Po Kontrowersyach od JPP. Bazyliańek Wileń: przy złożeniu dwóch Pozwow do Sądu „ Podkomor: Lidzkiego Ru 1799. 7bra 4. dnia po JW. Wereszczakow Podkomorzych „ Nowogrodzkich i Bienkunskiego, 2go Ru 1800. 8bra 13. dnia po WJP. Bienkuńskiego excerptow Dekretu Podkomorskiego Lidzkiego Ru 1800. Junij 18. przy „

„ sięgę na Komportacyi uznawającego, Roty przysięgi i zaświadczenia o wykonaniu
„ oney przed delegowanemi Sądu Ziem: Wileń: osobami Ru 1800. Junij 25. dnia
„ przyjęciu Sprawy niniejszey jako Sądem Podkomor: w kontynuacyi będącym z
„ tęg, a od WJP. Bienkunskiego przy złożeniu Manifestu Ru 1801. Marca 14. dnia
„ w imieniu swym na JPP. Bazyljancki Wileń: i dalszych w Ziem: Oszmiańskim za-
„ niesionego, oraz kopie Remanifestu PP. Bazyljanek przeciwko WJP. Bienkuńskie-
„ mu w Ru 1801. Maja 3. dnia za utrzymaniem w Sądzie niniejszym rozprawy na-
„ wzajem doniesionych: My Sąd Grodzki Pttu Oszmiańskiego o Expulsyą przez Ma-
„ nifest i Żalobę WJP. Bienkuńskiego w czasie po Dekrecie Podkomor: jakoby do-
„ konaną mając przyniesioną skargę na powodztwo z oney Sąd swóy za właściwy u-
„ znawamy i procedować nakazujemy.

Po takim Sprawy w Grodzie przyjęciu złożył Bienkuński na probacyą Aktorstwa o Posse-
syi Uroczyska Woytkowiedzi i dalszych w żalobie wyrażonych całe swoje Archi-
vum, zaczynając od kopij listu upominalnego Ru 1516. xbra 12. dnia od niejakich
Golginow, Dornowskiego *jak to czytać w Prologu Dekretowym.*

Tu już Bazyljanekom niepozostawało więcej jak tylko unikając od pæn zrzczać się ex-
pulsyi prosić uchylecia reindukcyi i zgodzić się na Inkwizycyą, jakoż Grod Oszmiań:
po takowym zrzeczeniu się uznał dla Bienkuńskiego Inekwitacyą do Sianożęci w So-
łach, Woytkowiedzi, Jątmuniszkach, Piekuliszkach, i gdzie tylko żądał W. Bien-
kuński, oraz decydował Inkwizycyą i Urzędnikow nazaczył. *Wiźcieć Dekret 1801.
Junij 1. dnia.*

Za tym Dekretem wydawał Bienkuński pokilkakrotne obwieszczenia, ale ni razu Urzędni-
kow niesprowadzał, aby tym sposobem nękać tylko, i w ustawiczoney czułości utrzy-
mywać Bazyljancki, które cierpiąc ten niezwyčajny ucisk, udały się z przelożeniem
onego do Rządu Gubernskiego Litt: a ten nakazał Grodowi dać Rapport, po ode-
branym zaś Rapporcie odesłał rzecz do Sądu Gł: Litt: *Wiźcieć pomienione tranza-
kta, idg; proźbę Bazyljanek dnia 8. Junij, Rezolucyą pierwszą Suberską wstrzymu-
jąca skutki Dekretu dnia 18. Junij Raport Grodzki, dnia 27. ejusdem i Kopią re-
zolucyi odsyłającą do Sądu Gł: dnia 16. Julij 1801. Ru.*

§.

Nieukontentował się W. Bienkuński zyskaną po wymuszonym zrzeczeniu się Bazyljanek
do Uroczyska Woytkowiedzi i dalszych Inekwitacyą, owszem to jego zachęciło do
pełnienia dalszych bezprawiw.

Nayprzed: Bowiem objawszy pomienioną Woytkowiedz: wszystkie granicze od-
cawna między Dobrami jego Lubianką a Daukszyszkami Exystujące jeszcze Dekre-
tem Kaszielanskim położone, jako to Kopce rozkopywać, Sosny z Kleynami scinać, wy-
palać i z Ziemią równać, Las wytrzebiać, i dla okazania niby to pewney i daw-
ny na tych mieyscach Pofsesyi Chatę budować rozkazał, jako to poświadcza Wizya
Woznowska 1801. Julij 8. dnia zeznana.

Powtóre: Napadłszy gwałtownie na łąki Bazyljanek Cimuty nazwane do Wsi ich Małaki
należące gwałtownie skosić i siano zabrać udysponował, jako poświadcza druga Wi-
zya tegoż Ru Msca Augusta 16. dnia zeznana i nazajutrz w Ziem: Oszmiań: Imie-
niem Bazyljanek o te i dalsze jeszcze Akcyje zaniesiony Procefs.

Potrzczie: mając Bienkuński swojego Poddanego Woźnego, który na skinienie Pana wszy-
stko dopełniać, i napisane przez niego zmyślone Wizye podpisywać i zeznawać mu-
si, utworzył napastną skargę przeciwko Bazyljanekom jakoby o dopełnioną sobie pow-
torną Expulsyą z Uroczyszcza Cymuniszczę val Jamocniszcze nazwanego, i z branie
na nim Siana jakby do wozow ośmdziesiąt, w czym kazawszy Woźnemu swemu
Nadwornemu podpisać i zeznać obdukcya, oraz zaniósłszy o Expulsyą Manifest, u-
zbroiony temi solennościami Prawnemi pozywał Bazyljancki przed zaufany sobie Sąd
Grodzki Oszmiański.

Bazyljancki broniąc się od tęg uciążliwej napastney i niepraktykowanej pieni, podobnym
sposobem jak pierwey excypowały się a foro, składały dwie Remisy Sądu Gł: zaka-
zujące mimo Sąd Podkomorski w materyach Ziemnyck Ewokować do innego Sądu, skła-
dały Dekreta Akcesoryjne Podkomorskie i obustronne przed ten Sąd wyniesione
żałoby i z nich probowały, że o te Uroczyska jest Sprawa w Sądzie Podkomorskim
ustanowiona i rozpoczęta, żądały ukarania W. Bienkuńskiego pænami Ewokacyjnemi,
i odesłania Sprawy przed Sąd Podkomorski w kontynuacyi swego Dzieła będący. Lecz
Grod Oszmiański ulegając woli i Procefsowi Bienkuńskiego, tanquam w mniemaney
skardze expulsyjney forum przed sobą uznał.

Poczym Bazyljancki uważawszy że powodem żadaney zawsze przez Bienkuńskiego Re-
indukcyi lub Inekwitacyi, nietylko mogą stracić swoje Uroczyska gruntow, Łąk i
Lasow, ale też tą koleją mogą z czasem uronić same Daukszyszki i cały funduszow-
wy majątek, a na to w zajęty przez Bienkuńskiego Pofsesyi po zruynowaniu Kopcow,
scian i Drzew Granicznych zostać pozbawione z możności dostatecznego granic swo-
ich na Sądzie Podkomor: probowania, przymuszone tedy zostały po założoney i
nieodpuszczoney appellacyi kondemnować się, *Wiźcieć Dekret Grodzki Oszmiański
1801. xbra 3. dnia.*

W takim okropnym zostając ucisku zagrożone ruiną i zgubą majątku udają się PP. Ba-
zyljan-

zylianki przed Sąd Gł: Litt: szukając dla siebie ratunku od przesładowania, zaślony od napaści i skrócenia zabiegłej pieni JP. Bienkuńskiego.

Niepłonnie PP. Bazylianki przynoszą niniejszą czułą przeciwko W. Bienkunskiemu skargę. Bo ile on ma Sąsiadów, tyle jest skarżących się jednostaynym głosem na jego niespokoyność, na niezwyuczayne w Prawnościach obroty, i zawikłanie, na podstępny i gwałtownoscie, które on ustawnie z kolei dokonywa, i dnia jednego na próżno w tey swojej zabawie niestraciwszy, o-czym dostatecznie przekonywa niniejszy w Sądzie Gł: z Instancyi wielu stton toczący się z W. Bienkuńskim proceder.

A gdy możniysi Obywatele mieszkający zawsze w Dobrach swoich niemogą się obronić cd napaści W. Bienkuńskiego, i znordowani Jego pieniami obrotami wołają o zbliżenie końca tym niespokoynościom. Coż mówić o PP. Bazyliankach, które w Murach swoich zamknięte, odporu żadnego czynić niezdolne, niemają inney obrony, prócz modlitw i odwoływania się do powszechney opieki prawa.

Dwoma Dekretami Remifsyiniemi Sądu Gł: Litt: wyznaczony został Sąd Podkomorski na ograniczenie Dobr JWW. Wereszczaków Bołtupia, i Dóbr W. Bienkuńskiego Łubianki ze wszystkimi Sumieżnikami z zakazem Ewokowania w sporach Ziemnych do innego Sądu pod karą Ewokacyi.

Bienkuński niezważając na zakazy pomienionych Dekretow Sądu Gł: dwókratnie Bazylianki Ewokował do Grodu Oszmiań: i tam na nich nieprawne otrzymywał Dekreta, jak się to powyżey ukazało.

Więc zasłużył na dwókratne pany Ewokacyine, od których żadna racya zasłonić go niezdola, bo gdzie są spory w granicach i dany jest na to Sąd udzielny, tam niema pewney spokoyney Fofsesy, zatym niema Expulsyi, i Sprawa do ordynaryinego Sądu Grodzkiego wciągana byđz niemoże.

A ponieważ Dekreta w Sądzie niewłasciwym zapadłe wedle Definicji Praw, a mianowicie Art: 30. §. 5. i 44. z Roz: 4. tudzież Konst: 1678. Tllo Evocatio extra forum 1726. i 1764. Ru naganie i upadkowi ulegają, więc przy ukaraniu W. Bienkuńskiego, razem i Dekreta z Instancyi jego w Grodzie Oszmiań: otrzymane albo całkiem skafsowane, albo w skutkach swoich wstrzymać należy, wszystkie zaś spory Ziemne vigore poprzedniczych Remifs Sądu Gł: przed Sąd Podkomorski odesłane byđz powinny z załeczeniem, ażeby Bienkuński takowy Sąd swoim kosztem wyprowadzał, żeby żadnych próżnych kwestyi na zagajenie czasu nie wnosil, i pod żadnym pre-textem tegoż Sądu niezrywał.

Aże Bienkuński już to przez dwókratną Ewokacyą do Grodu, iuż to przez danie pobudki do niniejszego przed Sąd Gł: przyiscia stał się istotną przyczyną Bazyliankom do licznych wydatkow prawnych, zatym w nagrodę onych i dla postroimienia zabiegłości W. Bienkuńskiego, raczy Sąd Gł: wskazać nanim dla Bazylianek złt: Pol: 1000.

Co do JWW. Wereszczaków Podkomorzych Nowogródzkich.

Ci żądają ażeby Sąd Główny przeistoczył Dekreta Remifsyine przeszłych Kadencyi wyznaczające ieden Sąd Podkomorski na ograniczenie Dobr Bołtupia i Łubianki W. Bienkuńskiego, to jest jzby rozłączył Kategorie Bołtupską od Łubianskiey.

Lecz żądanie te JWW. Wereszczaków jest próżną tentacyą Sądu.

Bo Sąd Główny Dekretow swoich przemieniać mocy niema tak wedle Praw Litewskich miłościwie darowanych jako też wedle uczereżenia które stanowi, że *jzba iedna jzby drugiey róuney wyrokow naruszac niemoże.*

Naywyższe Imienne Ukazy dozwoili na Dekreta Sądu Gł: (gdy te są komu niedogodne) zanosić Prozby Appellacyine do Senatu i tam przemiany onych żądać, a gdy Appellacya od którego Dekretu Sądu Gł: w czasie zamierzonym niezaydzie, Dekret taki staje się nieporuszonym i już go sam Senat pod kognicyą swoią nieprzyimuie, jakże takie nieappellowane Dekreta może naruszac sam Sąd Główny w następney Kadencyi złożony, co byłoby praktyką i widocznym niebezpieczeństwem dla Obywatelów podobne Dekreta mających.

Wyżey namienione Dekreta Remifsyine Sądu Gł: połączyły Kategorie Bołtupską i Łubianską, w tey postaci odesłana Sprawa na Sąd Podkomorski, rozwinela się tam, i ogromny już złożył się Tom Dekretów Akcesoryinych rezolvujących tysiączne kwestye przez JP. Bienkuńskiego poformowane.

Gdy tedy blisko rzeczone Dekreta Remifsyine zaczęły się już w Sądzie Podkomorskim Exekwować i na skutek onych zapadło tyle wyrokow połączających Kategorie Bołtupską i Łubianską, czy podobna więc teraz żadać rozerwania tak mocno powiązanej Sprawy.

JW. Podkomorzemu Nowogródzkemu zapewne sprzykrzyła się zabiegła pienność W. Bienkuńskiego która przewlekając Sprawę odbiera spokoyność i naraża na niezliczone wydatki, dla tego zażądał rozłączenia Kategorieow z naruszeniem etiam Dekretów Remifsyinych.

Lecz to dla przyczyn powyżey opisanych nastąpić niemoże i w liczney Kompanij miley będzie przebywać cierniową drogę, wreszcie łpodziwiać się potrzeba, że Sąd Główny mając wzgląd na tyle znękanych przez W. Bienkuńskiego Obywatelów, zechce przykładną Karą ukrocić jego zabiegłość i przepisze pewne prawidła do zbliżenia końca tey niezczęśliwey Sprawy, zachowując w całości poprzednicze Sądu swego Dekreta, a zatym żądanie JW. Podkomorzego jako nieprawne odrzuci, o co proszą PP. Bazylianki składając stosowane do Drobów swoich tak po W. Bienkuńskiego iako też po JWW. Podkomorzego wyniesione Pozwy.

F

24.859